

Вѣтулка

СПИСАНИЕ ЗА ДѢЦА

КНИЖКА IX.

СОФИЯ, НОЕМВРИ 1920.

ГОДИНА XV.

РОДНА РѢЧЬ

Родна рѣчь, омайна сладка,
Що звучи навредъ край менъ,
Рѣчь на мама и на татка,
Рѣчь, що мѣлвя всѣки день.

Тя звѣнти, когато пѣя,
Въ радостни игри еhti,
Вечеръ приказки на нея
Баба тихо ми шепти.

Ранъ-Босилекъ